

2. mesto:

Ime in priimek: Jurij Mužina

Naslov dela: Pustolovščina banane, sendviča in pločevinke fižola

Razred in šola: 5. razred, OŠ Šturje Ajdovščina

Mentor/-ica: Irena Čermelj

PUSTOLOVŠČINA BANANE, SENDVIČA IN PLOČEVINKE FIŽOLA

Vse se je začelo v torek, ko je Zoja že malo nataknjena pogledala svojo malico. Zrela banana. Njen olupek je bil poln črnih pik. Banana se ji je rahlo nasmehnila, a bilo je prepozno. V velikem loku jo je Zoja zalučala v kanto za bio odpadke.

V istem času je upokojeni računovodja Jože za pozen zajtrk od negovalke dobil sendvič s salamo, pakiran v prozorni plastični vrečki. Zgrozil se je! 'Ta babura še vedno ne razume, da rad jem samo domačo hrano.' Ekološko sadje in sonaravno pridelane kmetijske izdelke. Počasi se je z vozičkom zapeljal do balkona in sendvič na skrivaj odvrigel v smeti.

Sendvič se je začudil in globoko vzdihnil. Čutil je začetek strahovitega glavobola.

V sosednji vasi je mama Lučka šla v klet po krompir. Ko je pregledovala polico z vloženi kumaricami in marmelado, ji je pogled obstal na pločevinki fižola. Potekel mu je rok uporabe. Pločevinka je romala iz domačih smeti v kontejner za mešane odpadke. Fižol je bil užaljen do solz. Saj sploh nisem pokvarjen, je mrmral pri sebi.

Tako so vsa tri živila končala v raznobarnih kontejnerjih. Na poti na Ajdovsko smetišče so premišljevali o svoji grenki usodi. Banana je še vedno upala, da bodo ljudje spregledali napako in jo bo kdo sprejel ter pojedel. Bila je zrela in vesela. Vsem v sortirnici odpadkov se je prijazno nasmihala. Pred razrezom za kompost je z zadnjimi močmi skočila s tekočega traku. V kotu za velikim plastičnim zabojnikom se je tresel še vedno brezhizno pakirani Jožetov sendvič. Glavobol ni popuščal, potreboval bi aspirin.

Popoldne se je iz neznanega razloga prikotalila fižolova pločevinka. Fižol je vljudno pozdravil banano in sendvič.

Nekaj časa so se gledali, potem je banana uporniško rekla:

Nekdo nas ima gotovo rad! Pobegnimo! Našli bomo človeka, ki je lačen.

Pozimi se hitro stemni, tako je družina kmalu krenila na pot. Preden so se zaprla velika vrata smetišča, so že prilezli na most nad hitro cesto. Čakali so na ugodno priliko, da pripelje mimo tovornjak. Vsi trije so skočili brez oklevanja, ko je bilo platno prikolice tik pod njimi. Držali so se po najboljših močeh.

Na krožišču pri avtobusni postaji v Novi Gorici je tovornjakar zavrl, ko je učitelj neprevidno stekel čez cesto. Tako je naše prijatelje na veliki pustolovščini pometalo na travno gredico bližnjega parka. Sendvič s salamo ni verjel, da bo njihov izlet prinesel kaj dobrega. A ravno njega je starejši možak, v strgani bundi videl prvega.

Ime mu je bilo Peter. Že dolgo je bil brez doma. Nasmehnil se je sendviču in ga prijel v roko. Pregledal ga je z vseh strani. Ni se mogel načuditi svoji sreči. Sendvič. Svež in nedotaknjen. Obložen kruh v svetleči plastiki. Nato je opazil pločevinko fižola. To je dobra najdba! Pogladi jo je s hrapavo roko in jo vtaknil v velik žep. In tu blizu na travi je ležala nasmejana rumena banana s počenim olupkom, zaradi trdega pristanka. Petra to ni motilo. Vesel jo je olupil in v dveh zalogajih pojedel. Banana je čutila kako se topi v ustih. Njena zadnja misel je bila: To je smisel mojega življenja! Postala sem silna rumena energija. Sladko grejem telo.

Brezdomcu Petru se je zdelo, da je nekomu popustila vrečka z nakupi. Tako raznolike in obilne večerje ni imel že nekaj časa. Oči so se mu zaiskrile.

Če bi mu fižol povedal od kod so pobegnili, mu nikakor ne bi verjel.